

τες, ευχαριστήθηκαν αναμφίβολα και λιγότευσαν και τα παράπονά τους, κατά του Δημαρχείου. Αξίζει ακόμη να τονίσουμε, για άλλη μια φορά, την αξιόλογη πατριωτική πράξη και την εύστοχη και αξιέπαινη δωρεά του έγκριτου τέκνου της Κυθρέας Κωνσταντίνου Μηλίδη, για τη διασωλήνωση και διακλάδωση του νερού σ' όλη την Κυθρέα, γιατί αναπλήρωσε σοβαρότατη έλλειψη της Κυθρέας, αφού οι κάτοικοί της ήταν αναγκασμένοι να παίρνουν το νερό για οικιακή χρήση, από τον ανοικτό ποταμό και κατά προτίμηση αργά τη νύκτα, που τα νερά, συνήθως, δεν εδέχοντο ανθρώπινες επεμβάσεις. Αν δεν βρισκόταν ο ευεργέτης Κων/νος Μηλίδης, είναι σχεδόν βέβαιο, ότι η Αγγλική αποικιοκρατική διοίκηση,

ουδέποτε θα δεχόταν να αναλάβει την δαπάνη του έργου της ύδρευσης της Κυθρέας, με αποτέλεσμα, η ταλαιπωρία των Κυθρεωτών, θα συνεχιζόταν, για άγνωστο ακόμη χρόνο, με όλες τις δυσάρεστες συνέπειες. Όμως, αφ' ενός μεν, τα ευνοϊκά αποτελέσματα που είχε το υπόμνημα των ενοριών Συργανιάς, Χαρδακιώτισσας, Αγίου Γεωργίου και Χρυσίδας, προς τον Κυβερνήτη της Κυπρου, για τα προβλήματα στο Δήμο Κυθρέας και αφ' ετέρου η πατριωτική πράξη του αείμνηστου Κωνταντίνου Μηλίδη, επίλυσαν το μεγαλύτερο πρόβλημα της Κυθρέας, την εποχή αυτή. Και είναι γι' αυτούς τους λόγους, που το έτος 1933, θεωρείται σημαδιακό, για το Δημαρχείο Κυθρέας.

Ο ΖΕΥΓΟΛΑΤΗΣ

Ολημερίς σκάβει τη γη,
μπροστά της γονατίζει
και το Θεό παρακαλεί
πάντα ευλογία να δίνει.

Επιμελώς σκάβει τη γη
και τον ιδρώτα χύνει
και απ' εκείνη καρτερεί
πλούσια σοδειά να δίνει.

Του ζευγολάτη, του σκαφτιά.
ροζιάζουνε τα χέρια,
ολημερίς σκληρή δουλειά
χύνει ιδρώτα κι αίμα.

Σκάβει, φυτεύει, καρτερεί
απ' το Θεό να βρέξει
κι όλα αυτά με υπομονή
σαν το νερό που τρέχει.

Κι όντας λάχει κακοχρονιά
και τα σπαρτά Ξηράνουν
του ζευγολάτη, του σκαφτιά
τα κέφια δεν αλλάζουν.

Εχ' ο Θεός, πάντα θα πει,
διπλά του χρόνου θα 'χει
και στη θερμή του προσευχή
παράπονο δεν κάνει

Ανδρέας Παναγίδης